

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของปัญหา

ผู้วิจัยได้ทำหน้าที่สอนวิชาภาษาไทย 103 (การใช้ภาษาไทย) แก่นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เป็นเวลานานประมาณ 5 ปี ได้สังเกตเห็นข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษากลุ่มต่าง ๆ และพบว่าปัญหาเรื่องข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยส่งผลกระทบต่อการศึกษาอื่น ๆ ด้วย ผู้วิจัยประสงค์จะศึกษาลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทย เพื่อให้ทราบว่ามีลักษณะอย่างไรบ้าง เพื่อที่จะได้เป็นแนวทางในการจัดทำบทเรียนให้เหมาะแก่นักศึกษา

นักศึกษาส่วนใหญ่ที่มาเรียนวิชาภาษาไทย 103 เป็นนักศึกษาจากคณะมนุษยศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ และคณะสังคมศาสตร์ นักศึกษาในคณะทั้งสามนี้เป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จากแผนกศิลปะก็มี สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จากแผนกวิทยาศาสตร์ก็มี จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะทราบลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มนี้ว่าเหมือนหรือแตกต่างกัน อย่างไรบ้าง

ด้วยเหตุดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยจึงจะศึกษาค้นคว้าเชิงเปรียบเทียบลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนกศิลปะและผู้ที่สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนกวิทยาศาสตร์ ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยได้จากข้อสอบเขียนเรียงความวิชาภาษาไทย 103 ในการสอบภาคเรียนที่ 1 และ 2 ปีการศึกษา 2525

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีดังนี้คือ

1.2.1 นางสาวไฉลริ ปราโมช ณ อุษยา ได้กล่าวถึงข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนิสิตคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 และปีที่ 3

ไว้ในวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาวิเคราะห์ลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทย ของนิสิตคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2514 และ 2516" โดยแบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ภาคคือ ภาคที่ 1 กล่าวถึงลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนิสิต ซึ่งได้แก่ ข้อผิดพลาดในการใช้คำชนิดต่าง ๆ ข้อผิดพลาดในการแต่งประโยค ข้อผิดพลาดในเรื่องความหมาย และข้อผิดพลาดในเรื่องการสะกดการันต์ ภาคที่ 2 กล่าวถึงสาเหตุของข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนิสิต ซึ่งได้แก่ การใช้แนวเทียบผิด การได้รับอิทธิพลจากภาษาบาลีและสันสกฤต และความสับสนเรื่องความหมายของคำ เกณฑ์การใช้ภาษาไทย และการอ่าน

1.2.2 ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ศึกษาข้อบกพร่องในการใช้ภาษาไทยของนิสิตคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทั้งระดับต้นและระดับปลาย ปีการศึกษา 2518-2520 ไว้ในงานวิจัยเรื่อง "สมรรถภาพการใช้ภาษาไทยชั้นต่าง ๆ ของคนไทย โครงการปีที่ 1 : ข้อบกพร่องในการใช้ภาษาไทยของนิสิตอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" โดยแยกลักษณะความผิดและความบกพร่องในการใช้ภาษาไทยของนิสิตคณะอักษรศาสตร์ ออกเป็น 2 ประเภทคือ ประเภทแรก ความผิดและความบกพร่องในค่านการใช้ภาษาในค่านการใช้ภาษาที่ผู้วิจัยได้ศึกษาทั้งในแง่ของความผิดและในแง่ของความบกพร่อง การใช้ภาษาผิด หมายถึง ผิดไวยากรณ์ หรือผิดแบบภาษา ส่วนการใช้ภาษายกพร่องหมายถึง ไม่ผิดไวยากรณ์หรือแบบภาษา แต่ถ้อยคำที่ใช้ยังไม่เหมาะสม ไม่สละสลวยหรือไม่กระจ่าง และในการศึกษาความผิดในการใช้ภาษานั้น ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ภาษาสำหรับบุคคลทั่วไป และภาษาสำหรับบุคคลพิเศษ ประเภทที่สอง ความผิดและความบกพร่องคำขบวนการเขียน แบ่งเป็น 6 ประเภทคือ การสะกดการันต์ การใช้อักษรย่อและเครื่องหมายไปยาล การใช้เครื่องหมายอื่น ๆ การใช้ตัวเลขแทนตัวอักษร การเว้นวรรคตอน และการขึ้นย่อหน้า นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้แยกจำนวนความผิดและความบกพร่องไว้ด้วย

1.3 หลักในการพิจารณาหาข้อผิดพลาด

หนังสือที่ผู้วิจัยใช้เป็นหลักในการพิจารณาหาข้อผิดพลาดและได้อ้างไว้ในเชิงอรรถคือ

- 1.3.1 หนังสือหลักภาษาไทยของพระยาอุปกิตศิลปสาร
- 1.3.2 หนังสือโครงสร้างภาษาไทย : ระบบไวยากรณ์ ของ ดร.วิจิตรนัฏพงษ์
- 1.3.3 หนังสือหลักภาษาไทย ของ กำชัย ทองหล่อ
- 1.3.4 รายงานการวิจัยเรื่อง "สมรรถภาพในการใช้ภาษาไทยชั้นต่าง ๆ ของคนไทย โครงการปีที่ 1 : ข้อบกพร่องในการใช้ภาษาไทยของนิสิตอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 1.3.5 พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525

การแก้ไขปรับปรุงคำหรือข้อความที่ควรใช้แทนข้อผิดพลาดนั้น ผู้วิจัยใช้ความรู้และประสบการณ์จากการสอนและการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน เป็นหลักในการพิจารณาแก้ไขปรับปรุง นอกจากนี้คำหรือข้อความที่ผู้วิจัยเห็นว่าควรใช้แทนข้อผิดพลาดต่าง ๆ นั้น ผู้อื่นอาจจะเห็นเป็นอย่างอื่นแตกต่างออกไปก็ได้ เพราะข้อความเกี่ยวกับ อาจจะมีวิธีเขียนได้หลายแบบ และในการแก้ไขปรับปรุงคำหรือข้อความที่ผิดพลาดนั้น ผู้วิจัยพยายามรักษาเนื้อหาของประโยคหรือข้อความนั้น ๆ ไว้ให้ใกล้เคียงกับของเดิมมากที่สุด

1.4 ความมุ่งหมายในการวิจัย

- 1.4.1 เพื่อศึกษาลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในปีการศึกษา 2525
- 1.4.2 เพื่อเปรียบเทียบลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนกศิลปะและแผนกวิทยาศาสตร์ ว่ามีลักษณะเหมือนและแตกต่างกันอย่างไรบ้าง

1.5 ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

- 1.5.1 ช่วยให้ทราบลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2525

- 1.5.2 ช่วยให้เห็นว่าลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนกศิลปะ และที่สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนกวิทยาศาสตร์นั้น เหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไรบ้าง
- 1.5.3 งานวิจัยนี้อาจเป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรวิชาภาษาไทย 103 ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- 1.5.4 งานวิจัยนี้จะ เป็นแนวทางในการศึกษาเปรียบเทียบลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของบุคคลกลุ่มอื่น ๆ ต่อไป

1.6 ขอบเขตของการวิจัย

ศึกษาและเปรียบเทียบข้อผิดพลาดในการเขียนเรียงความจากข้อสอบวิชาภาษาไทยของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2525 จำนวน 298 ฉบับ คือ เรียงความของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนกศิลปะ จำนวน 149 ฉบับ และเรียงความของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนกวิทยาศาสตร์ จำนวน 149 ฉบับ ทั้งรายละเอียดต่อไปนี้คือ

1. เรื่องความหวัง
2. เรื่องนักศึกษากับการสร้างสรรคสังคม
3. เรื่องนักศึกษา : พลังในการเปลี่ยนแปลงสังคม
4. เรื่องภาพพจน์¹ของตำรวจในปัจจุบัน
5. เรื่องการผัดวันประกันพรุ่งคือโจรที่ขโมยเวลา
6. เรื่อง จริยธรรม : สิ่งที่กำลังเสื่อมไปจากสังคมไทย

เนื่องจากข้อมูลที่ได้จากวิชาภาษาไทยมีจำนวน 850 ฉบับ แต่เป็นของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนกวิทยาศาสตร์ เพียง 149 ฉบับ ดังนั้นผู้วิจัย

¹ผู้วิจัยไม่ได้แก้คำ "ภาพพจน์" เป็น "ภาพ" ในการพิจารณาข้อผิดพลาดในการเขียนของนักศึกษา เพราะถือว่าเป็นคำที่ใช้ในหัวข้อเรียงความให้นักศึกษาเขียน

จึงได้สุ่มตัวอย่างจากข้อมูลซึ่งเป็นของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5
แผนกศิลปะ เพื่อให้ได้ข้อมูลจำนวน 149 ฉบับ เท่า ๆ กัน

1.7 วิธีการดำเนินการวิจัย

1.7.1 สํารวจข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

1.7.2 รวบรวมข้อมูลจากขอสอบการเขียนเรียงความของนักศึกษาที่เรียนวิชาภาษาไทย
103 ในภาคเรียนที่ 1 และ 2 ปีการศึกษา 2525

1.7.3 นำข้อมูลมาวิเคราะห์ และแยกประเภทตามลักษณะข้อผิดพลาด

1.7.4 แยกข้อผิดพลาดตามกลุ่มของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5
แผนกศิลปะ และแผนกวิทยาศาสตร์

1.7.5 นำผลของการวิเคราะห์มาเปรียบเทียบว่าลักษณะข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาไทย
ของนักศึกษาทั้ง 2 แผนกเหมือนกันและแตกต่างกันอย่างไรบ้าง

1.7.6 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

1.8 เครื่องหมายที่ใช้ในวิทยานิพนธ์

1.8.1 _____ ใช้ขีดเส้นใต้ส่วนของคำ คำ กลุ่มคำหรือข้อความซึ่งต้องการ
แก้ไข

1.8.2 ... ใช้แสดงข้อความที่ละไว้

1.8.3 ^ ใช้แสดงว่ามี คำ กลุ่มคำ หรือข้อความขาดหายไป

1.8.4 - ใช้ขีดหน้า คำ กลุ่มคำ ข้อความหรือประโยคที่แก้ไขหรือเพิ่มเติม
แล้ว

1.8.5 X ใช้กำกับใต้คำ กลุ่มคำหรือข้อความเกินจำเป็นที่ต้องตัดออก

1.8.6 --- ใช้ขีดเส้นใต้คำ กลุ่มคำ หรือข้อความที่ผิดพลาด แต่ไม่ใช่ข้อผิดพลาด
ที่กล่าวถึงในหัวข้อนั้น

1.8.7 —|— ใช้กำกับใต้ข้อความที่ควรเว้นวรรค

- 1.8.8. { } ใช้กำกับคำ กลุ่มคำ หรือข้อความที่ปรากฏในประโยค 2 ประโยค ถ้าเลือกคำหรือข้อความที่อยู่บรรทัดบนใน ประโยคแรก จะต้องเลือกคำ กลุ่มคำ หรือข้อความที่อยู่ บรรทัดบนในประโยคที่สองด้วย
- 1.8.9 * ใช้กำกับหน้าประโยคที่ใช้ไม่ได้
- 1.8.10 → ใช้กำกับ คำ กลุ่มคำ หรือข้อความที่เปลี่ยนลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย